

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr.

Data:

Prin contestația nr. 246/01.10.2024, înregistrată la Consiliu sub nr., formulată de SRL, cu sediul social în, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr., având CUI, reprezentată legal prin - administrator împotriva documentului *Clarificare din oficiu [SCN...../00015] RASPUNS CONSOLIDAT SOLICITARE DE CLARIFICARI 27.09.2024-semnat.docx.p7s*, publicat în SEAP în data de 27.09.2024, elaborat de, cu sediul în localitatea, în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii simplificată, organizată în vederea atribuirii contractului de lucrări având ca obiect *STAȚII DE REINCARCARE PENTRU VEHICULE ELECTRICE IN*, s-au solicitat:

- Suspendarea procedurii de atribuire, în temeiul dispozițiilor art. 22 și 23 din Legea nr. 101/2016;

- Pe fondul cauzei:

a. *In principal, sa dispuneți:*

- *Obligarea Autoritatii contractante la luarea masurilor de remediere, constand in eliminarea/modificarea unor cerinte si specificatii tehnice din documentele achizitiei si din fisa de date, in temeiul prevederilor art. 26 alin 2 lit. b din Legea 101/2016, in sensul aratat in considerentele dezvoltate mai jos;*

- *Obligarea Autoritatii contractante la stabilirea unui nou termen-limita pentru depunerea ofertelor;*

b. *In subsidiar, in masura in care nu este posibila luarea masurilor de remediere, sa dispuneti anularea Procedurii.*

**CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:**

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația de față, prin care SRL critică documentul *Clarificare din oficiu [SCN...../00015] RASPUNS CONSOLIDAT SOLICITARE DE CLARIFICARI 27.09.2024-semnat.docx.p7s*, publicat în SEAP în data de 27.09.2024, elaborat de către, în calitate de autoritate contractantă, în procedura amintită, solicitând cele menționate în partea introductivă.

Într-un prim aspect, reclamanta aduce argumente în susținerea capătului de cerere vizând suspendarea procedurii.

Pe fond, contestatoarea prezintă o serie de aspecte în susținerea faptului că, prin publicarea mult mai târzie a fișelor tehnice, respectiv în data de 27.09.2024 (față de data publicării documentației de atribuire, 12.09.2024), autoritatea contractantă nu a dat dreptul posibilelor ofertante să conteste conținutul documentației de atribuire, respectiv să conteste specificațiile tehnice abuzive din cuprinsul acestei fișe tehnice, inserate odată cu publicarea răspunsurilor la solicitările de clarificare.

În cadrul criticii nr. 1, arată reclamanta, cerința prin care stația trebuie să fie prevăzută *„cu fante de aerisire si cu acces prin partile laterale cat si din fata”* este abuzivă având în vedere că nu este prezentat niciun motiv prin care stația nu ar putea dispune de acces pentru mentenanță și fante de aerisire în spatele ei.

În același timp, consideră contestatoarea, amplasamentul ușilor de acces și al fantelor de aerisire, indiferent de poziționarea lor (lateral, față, spate) nu afectează în niciun fel funcționarea și performanțele stațiilor de încărcare, această specificație fiind introdusă doar pentru limitarea accesului la licitație a multor fabricanți și favorizarea unui anume participant.

..... solicită transformarea cerinței în *„- Carcasa: otel, cu fante de aerisire si cu acces, securizat cu incuietoare in minim doua puncte cu cheie, cu senzori pentru detectarea usilor deschise.”*

În susținerea solicitării sale de eliminare a cerinței vizând poziționarea sistemului de andocare a conectorilor, în cuprinsul criticii nr. 2, reclamanta notează că fiecare producător își proiectează sistemul de andocare și blocare a conectorilor și își amplasează conectorii în față sau în lateral astfel încât, conform designului industrial al stației, să fie cât mai la îndemâna utilizatorului.

Aceste specificații ce țin de conceptul de proiectare și ergonomie a stației, fiind specificații constructive și nu specificații tehnice de funcționare, sunt abuzive, în opinia, și nu au ca scop decât eliminarea concurenței și favorizarea unei singure ofertante ce îndeplinește cumulativ toate aceste specificații abuzive.

În cuprinsul criticii nr. 3, reclamanta solicită eliminarea următoarei cerințe de la modalitatea de încărcare în curent continuu: *„- Echipament*

DC modular: minim 2 module, astfel încât la defectarea unui modul, stația sa continue să funcționeze cu celelalte module;" sau să specifice în clar despre ce „celelalte module” este vorba.

Referitor la cerința de la interfața cu clientul, unde se specifică „- *Stia de incarcare va fi dotata cu POS - pentru plata cu cardul de credit/debit si cu imprimanta pentru chitante;*”, în cadrul criticii nr. 4, reclamanta solicită autorității contractante să se conformeze legii fiscale și să pretindă eliberarea bonului fiscal tipărit conform legilor în vigoare, nu a unei „chitante”, așa cum a specificat și în răspunsul 23 la clarificare.

Raportat la cele precizate în fișa tehnică, „- *Stia va furniza puterea maxima la iesire chiar si la variatii ale tensiunii de intrare intre 325 si 400 v DC;*”, în cuprinsul criticii nr. 5, contestatoarea solicită autorității contractante să specifice, clar și conform standardelor naționale, specificațiile de alimentare a stațiilor, având în vedere că ne aflăm în fața unei grave erori tehnice, stația de încărcare alimentându-se în curent alternativ (AC), nu în curent continuu (DC), iar tensiunea de alimentare în rețeaua națională trebuie să respecte parametrii de 400V AC +/-10%.

Aceleași specificații tehnice care nu respectă standardele de alimentare, remarcă reclamanta în cadrul criticii nr. 6, sunt introduse și în paragraful „- *La tensiuni de intrare de sub 270V AC si peste 495V AC sistemul va opri automat tensiunea de iesire si va afisa un mesaj de eroare;*”.

Contestatoarea solicită autorității contractante să se încadreze cu protecțiile în plaja de tensiuni de alimentare cuprinse în standardul național de rețea electrică și, respectiv, eliminarea cerinței susmenționată, ca fiind abuzivă.

În cuprinsul criticii nr. 8, ... solicită eliminarea specificațiilor platformei de operare și eliminarea din fișa tehnică a obligativității includerii așa numitei „*licente de exploatare*”, care maschează în denumirea ei serviciile de operare pe perioada garanției, servicii ce nu pot fi decontate prin acest tip de proiect.

Autoarea contestației precizează că aceste stații de încărcare vin cu licențe de exploatare pe toată durata de viață a stației, nefiind nevoie de licența de „*EXPLOATARE*”.

Ceea ce încearcă să facă autoritatea contractantă, în opinia reclamantei, este o încercare de a masca serviciile de operare a stațiilor de încărcare printr-un operator public ce deține o platformă de operare națională, pe perioada garanției, lucru care nu este eligibil prin acest program de finanțare.

Contestatoarea evidențiază faptul că autoritatea are posibilitatea ca, după achiziționarea și punerea în funcțiune a stațiilor de încărcare să facă un contract de operare cu un operator public care să preia în administrare și operare, contra cost, aceste stații.

În același timp, adaugă, stația va deține deja un sistem de monetizare, cerându-se dotarea acestora cu POS și bon fiscal conform clarificărilor, răspunsul nr. 23.

În drept, se invocă dispozițiile Legii nr. 98/2016, HG nr. 395/2016, Legii nr. 101/2016, precum și celelalte prevederile legale menționate în cuprinsul contestației.

Prin adresa nr. 6628/04.10.2024, înregistrată la Consiliu sub nr., ..., în calitate de autoritate contractantă, a transmis *punct de vedere*, prin intermediul căruia aduce argumente în susținerea respingerii contestației formulată de SRL, ca neîntemeiată.

Raportat la critica nr. 1, autoritatea contractantă afirmă că nu este de acord cu eliminarea respectivei cerințe, precizând că reclamanta nu critică cerința tehnică, ci însăși amplasarea în teren a stațiilor, lucru care nu ține de atributul unei ofertante, ci de necesitățile din teren ale achizitoarei.

Referitor la critica nr. 2, autoritatea contractantă notează faptul că este de acord cu eliminarea respectivei cerințe, publicându-se în data de 04.10.2024 măsuri de remediere prin care a fost reformulată cerința astfel: *Sistem de andocare al conectorilor: sistem cu autoblocare, prevăzut cu buton de deblocare.*

Raportat la critica nr. 3, ... menționează faptul că nu este de acord cu eliminarea respectivei cerințe, reținând faptul că, pentru a nu îngreuna accesul la procedură, a acceptat atât module de 30 cât și de 20 KW, iar sintagma *minim 2 module* permite ofertantelor să propună stații cu două module de 30 kW sau 3 module de 20 kW.

Referitor la critica nr. 4, autoritatea contractantă atrage atenția că *statiile de incarcare pentru vehicule electrice* sunt considerate echipamente nesupravegheate, în conformitate cu dispozițiile art. 4.1 din Hotărârea nr. 355 din 20 aprilie 2023, pentru acestea fiind foarte adevărat că devine obligatorie utilizarea aparatelor de marcat electronice fiscale.

Însă, în opinia achizitoarei, nu este obligatorie eliberarea bonului fiscal tipărit, putând fi utilizat bonul fiscal electronic, invocând în susținere prevederile art. 3 alin (2.1) din Ordonanță de Urgență nr. 28 din 25 martie 1999, actualizată.

În consecință, autoritatea contractantă acceptă parțial critica reclamantei și reformulează cerința cu privire la „*chitanta*” - aceasta indicând bonul fiscal și devenind: *Stația de încărcare auto va avea integrată în carcasa o soluție de plată cu POS și o soluție pentru emiterea bonului fiscal. POS-ul va fi atașat unui cont la o bancă cu o largă raspandire teritoriala in Romania.*

Totodată, precizează că nu poate accepta ca bonul să fie doar tipărit, deoarece ar fi restrictiv, eliminând posibilitatea ofertantelor care pot aduce POS-uri cu bonuri electronice, perfect legale din punct de vedere fiscal.

Raportat la critica nr. 5, autoritatea contractantă arată că este de acord cu modificarea cerinței, în acest sens fiind publicată în data de 04.10.2024 o măsură de remediere prin care s-a dispus: „*Stația va furniza puterea maxima la ieșire chiar si la variații ale tensiunii de intrare in intervalul: 400V AC +/-10%.*”

Referitor la critica nr. 6, achizitoarea solicită păstrarea cerinței tehnice așa cum a fost indicată în documentația de atribuire.

Raportat la critica nr. 7, autoritatea contractantă notează că este de acord cu modificarea cerinței, în acest sens fiind publicată în data de 04.10.2024 o măsură de remediere prin care s-a dispus: „- *Sistemul va opri automat tensiunea de ieșire la detectarea unei supra tensiuni pe ieșire*”.

În continuare, achizitoarea aduce argumente în susținerea faptului că solicită păstrarea cerinței avută în vedere la critica nr. 8 din contestație.

..... afirmă că aplicația software de exploatare nu are nicio legătură cu serviciile de operare, iar instituția sa nu cumpără servicii de gestiune a stațiilor, nu cumpără un software general valabil, ci cumpără stații care au deja software care îi asigură folosirea.

Adaugă că, software-ul de exploatare este necesar pentru monitorizarea și administrarea stațiilor de încărcare în sistem centralizat de către instituția sa, cu respectarea cerințelor minime solicitate prin fișa tehnică.

Achizitoarea notează că, în condițiile în care autoritatea contractantă are acces la aplicația software cerută, va putea contracta ulterior serviciile de operare.

Or, în condițiile în care stația nu ar avea instalat un soft de exploatare, acesta ar trebui achiziționat ulterior separat.

Pe de altă parte, notează, contestatoarea nu arată ce anume din cerința cumpărării unui echipament hardware (stațiile) cu un soft care să îi permită utilizarea ar fi ilegal.

În legătură cu sistemul de monetizare prin POS, autoritatea contractantă opinează că reclamanta indică eronat că s-ar suprapune cu sistemul de plată, considerând că sistemul de plată cu POS este total separat, POS-ul funcționând independent de aplicație.

Prin adresa nr., în considerarea dispozițiilor art. 20 coroborate cu cele ale art. 15 din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont și de prevederile art. 9 alin. (3) din același act normativ, Consiliul a solicitat contestatoarei punctul de vedere față de măsurile de remediere adoptate de autoritatea contractantă, conform celor precizate în cuprinsul punctului de vedere comunicat prin adresa nr. 6628/04.10.2024, înregistrată la CNSC sub nr., publicate în SEAP în data de 08.10.2024.

Prin adresa nr. 279/18.10.2024, înregistrată la Consiliu sub nr., ... a transmis *punct de vedere*, prin intermediul căruia precizează că își menține contestația.

Într-un prim aspect, contestatoarea atrage atenția asupra faptului că nu a primit punctul de vedere al autorității contractante, comunicat prin adresa nr. 6628/04.10.2024, înregistrată la Consiliu sub nr.

De asemenea, remarcă faptul că, în vederea întocmirii prezentului punct de vedere, a luat în considerare documentul postat de autoritatea contractantă în SEAP în data de 08.10.2024, [SCN...../00020] RASPUNS_CONSOLIDAT_SOLICITARE_DE_CLARIFICARI__21-semnat.pdf.

Contestatoarea notează faptul că, în baza documentului antecitat, criticile nr. 1, 2, 3, 5, 6 și 7 din contestația sa se remediază.

Raportat la critica nr. 4, care în opinia contestatoarei nu a fost remediată, ... prezintă o serie de aspecte în susținerea faptului că impunerea de către autoritatea contractantă a existenței unui sistem de eliberare a bonului fiscal electronic este ilegală potrivit legii fiscale.

Raportat la critica nr. 8, care din punctul de vedere al reclamantei nu a fost remediată, contestatoarea supune atenției următoarele aspecte:

- Faptul că aceste cerințe au fost impuse de către proiectantul la faza SF, angajat anterior de către autoritatea contractantă pentru elaborarea studiului de fezabilitate care a stat la baza obținerii finanțării, nu înseamnă că autoritatea contractantă este obligată să le mențină, mai ales că aceste cerințe, *„licente de exploatare inclusa pentru minim 3 ani”* nu au fost bugetate;

- Față de cerința: *„Statia de incarcare trebuie sa aiba posibilitatea de a o integra intr-o platforma de management si monitorizare, de unde se poate monitoriza in timp real locatia unde este instalata, functionalitatea acesteia, disponibilitatea punctelor de incarcare, cantitatea de energie transferata;”*, prin care se stipulează faptul că stația de încărcare trebuie să aibă posibilitatea și impunerea ulterioară a deținerii și ofertării de software de exploatare pentru care se va acorda licența de exploatare inclusă pentru minim 3 ani, reclamanta consideră că se încearcă mascarea achiziționării unei platforme de operare software, aplicație neinclusă în bugetul proiectului.

Contestatoarea solicită autorității contractante eliminarea specificațiilor platformei de operare și eliminarea din fișa tehnică a obligativității includerii așa numitei *„licente de exploatare”*, care maschează în denumirea ei serviciile de operare pe perioada garanției, servicii ce nu pot fi decontate prin acest tip de proiect.

..... SRL a constituit cauțiunea în sumă de 11.140,00 lei, fiind depusă la dosar recipisa de consemnare nr.

210642403/1/07.10.2024, eliberată de CEC Bank – Sucursala, înregistrată în registrul de evidență al Consiliului sub nr.

Din analiza susținerilor părților și a documentelor existente la dosarul cauzei, Consiliul reține cele ce urmează:

....., în calitate de autoritate contractantă, a inițiat procedura simplificată în vederea atribuirii contractului având ca obiect *Stații de reîncărcare pentru vehicul electrice în*, prin publicarea, în SEAP, a anunțului de participare simplificat nr. SCN...../12.09.2024.

Valoarea totală estimată a achiziției este de 556.990,41 lei, fără TVA, iar criteriul de atribuire este *prețul cel mai scăzut*.

Împotriva *Răspunsului consolidat* publicat în SEAP la data de 27.09.2024, ... SRL a depus prezenta contestație solicitând suspendarea procedurii de atribuire până la data soluționării prezentei contestații, obligarea autorității contractante la adoptarea măsurilor de remediere, constând în eliminarea/modificarea prevederilor documentației de atribuire, stabilirea unui nou termen-limită pentru depunerea ofertelor, precum și anularea procedurii (în măsura în care nu este posibilă luarea măsurilor de remediere).

Cererea de suspendare a procedurii a fost respinsă, ca rămasă fără obiect, prin Încheierea nr. din 10.2024, autoritatea contractantă suspendând procedura de atribuire.

În analiza sa, Consiliul constată că nemulțumirea contestatoarei vizează o serie de specificații tehnice regăsite în fișa tehnică nr. 2 - *Statie de reincarcare rapida DC/AC de 82 KW cu doua puncte de încărcare (incarcare DC multistandard)*, publicată prin *răspunsul consolidat* din data de 27.09.2024.

Reține Consiliul că prin punctul de vedere nr. 6628/04.10.2024, autoritatea contractantă nu a achiesat, decât parțial, solicitărilor contestatoarei. Însă, prin intermediul *răspunsului consolidat* din data de 08.10.2024, publicat în SEAP, achizitoarea a dispus o serie de măsuri de remediere, în sensul acceptării mult mai multor solicitări ale contestatoarei, remedieri, care, de altfel, au fost acceptate de autoarea contestației.

Astfel, prin adresa nr. 279/18.10.2024, înregistrată la Consiliu sub nr., ... SRL este de acord cu remedierea în cazul solicitărilor sale de la punctele **1, 2, 3, 5, 6 și 7** ale contestației, menținându-și, însă, solicitările de la punctele **4 și 8**.

Prin urmare, solicitările de la punctele **1, 2, 3, 5, 6 și 7** ale contestației au rămas fără obiect.

În continuare, raportat la aspectele reclamate de contestatoare la punctele **4 și 8**, Consiliul reține relevanța dispozițiilor art. 3 alin. (1) lit. rr) din Legea nr. 98/2016, conform cu care specificațiile tehnice reprezintă cerințe, prescripții, caracteristici de natură tehnică ce permit fiecărui produs, serviciu sau

lucrare să fie descris, în mod obiectiv, într-o manieră corespunzătoare îndeplinirii necesității autorității contractante. Se mai reține că, potrivit art. 20 alin. (10) din H.G. nr. 395/2016: Caietul de sarcini conține, în mod obligatoriu, specificații tehnice care reprezintă cerințe, prescripții, caracteristici de natură tehnică ce permit fiecărui produs, serviciu sau lucrare să fie descris, în mod obiectiv, astfel încât să corespundă necesității autorității contractante.

Totodată, în verificările sale, Consiliul va avea în vedere și art. 154 din Legea nr. 98/2016, potrivit căruia Autoritatea contractantă are obligația de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele achiziției, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire, întrucât documentația de atribuire trebuie să conțină toate informațiile necesare operatorilor economici interesați de participarea la procedura de atribuire cu privire la cerințele achiziției și modul de desfășurare a acesteia.

De asemenea, vor fi reținute și prevederile art. 155 alin. (6) din același act normativ specificațiile tehnice trebuie să permită tuturor operatorilor economici accesul egal la procedura de atribuire și nu trebuie să aibă ca efect introducerea unor obstacole nejustificate față de asigurarea unei concurențe efective între operatorii economici, și cele ale art. 156 alin. (2) din lege – cu excepția cazului în care acest lucru este justificat de obiectul contractului, specificațiile tehnice nu precizează un anumit producător, o anumită origine sau un anumit procedeu care caracterizează produsele sau serviciile furnizate de un anumit operator economic și nici nu se referă la mărci, brevete, tipuri, la o origine sau la o producție specifică, care ar avea ca efect favorizarea sau eliminarea anumitor operatori economici sau produse.

Așadar, modificarea sau cenzurarea caracteristicilor tehnice impuse de autoritatea contractantă poate face obiectul contestării de către operatorii economici interesați în situația încălcării ipotezelor date de cele două temeuri de drept citate mai sus.

În altă ordine de idei, nu există o prevedere legală care să oblige autoritatea contractantă să accepte produse care nu corespund necesităților sale, iar Consiliul nu poate sancționa autoritatea contractantă pentru exercitarea dreptului său de a nu aduce modificări cerințelor tehnice ori altor prevederi ale documentației, atâta timp cât acestea îi satisfac interesele. Autoritatea contractantă este singura în măsură să-și stabilească propriile necesități, orice achiziție care nu ar conduce la satisfacerea în mod deplin a nevoilor sale reprezentând o folosire ineficientă a fondurilor. Prin urmare, necesitatea sau oportunitatea achiziționării de produse de o anumită performanță, precum și caracteristicile tehnice impuse pentru acestea, sunt stabilite de fiecare autoritate contractantă în parte, în funcție de necesitățile obiective și prioritățile comunicate de compartimentele din cadrul său, relevante în acest caz fiind dispozițiile art. 3 din HG nr. 395/2016.

Nu în ultimul rând, trebuie subliniat că drepturile autorităților contractante la care s-a făcut referire mai sus trebuie exercitate cu bună credință, iar nu cu scopul de a limita sau restricționa accesul la

procedură, de natură a restrânge concurența între agenții economici, întrucât s-ar aduce atingere principiilor care stau la baza atribuirii contractului de achiziție publică – nediscriminarea și tratamentul egal.

Trecând la soluționarea criticilor contestatoarei (păstrând numerotarea din contestație) asupra cărora autoritatea nu a operat modificări sau acestea nu au fost mulțumitoare, Consiliul reține că la punctul 4 al contestației este reclamată cerința fișei tehnice nr. 2 constând în Stația de încărcare va fi dotată cu POS – pentru plata cu cardul de credit/debit și cu imprimanta pentru chitanțe, contestatoarea solicitând conformarea la legea fiscală și pretinderea bonului fiscal tipărit, potrivit celor precizate în răspunsul 23 la clarificare, nu a unei chitanțe.

Reține Consiliul că prin răspunsul nr. 23 din *răspunsul consolidat din 27.09.2024*, autoritatea a comunicat următoarele: Stația de încărcare auto va integra soluția de plată POS prin card bancar respectiv NFC și va avea imprimantă pentru a emite bon fiscal. POS-ul va fi atașat unui cont la o bancă preferată de beneficiar.

Ulterior depunerii contestației și punctului de vedere transmis Consiliului, prin *răspunsul consolidat din data 08.10.2024*, publicat în SEAP, la aceeași dată, autoritatea contractantă a remediat cerința astfel: **Stația de încărcare auto va integra soluția de plată POS prin card bancar respectiv NFC și va emite bon fiscal electronic** (a se vedea răspunsul solicitare nr. 4).

Față de această remediere, contestatoarea a precizat în punctul de vedere transmis Consiliului la data de 21.10.2024, că impunerea existenței unui sistem de eliberare a bonului fiscal electronic este ilegală potrivit legii fiscale.

În analiza sa, reține următoarele dispoziții legale:

➤ *Hotărârea nr. 479/2003 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale*

Art. 4¹. (1) În sensul ordonanței de urgență, **prin echipamente nesupravegheate se înțelege dispozitivele de tipul automatelor comerciale, care funcționează pe bază de plăți cu cardul**, precum și de acceptatoare de bancnote sau monede, după caz, prin intermediul cărora se comercializează cu amănuntul produse alimentare și/sau nealimentare sau se prestează servicii direct către populație. **Intră în categoria echipamentelor nesupravegheate și dispozitivele prin intermediul cărora se încasează contravaloarea serviciilor în regim de «autoservire», cum ar fi, dar fără a se limita la acestea**, cele prestate în spălătoriile auto și în stațiile automate de spălare articole textile;

Art. 17. - Aparatele de marcat electronice fiscale pot fi:

(...)

g) **aparate sau terminale cu funcții de case de marcat electronice fiscale corespunzătoare prevederilor art. 3 alin. (2) din ordonanța de urgență, integrate în echipamente nesupravegheate de tipul automatelor comerciale ce funcționează pe bază de plăți cu cardul**, precum și de acceptatoare de bancnote sau monede, după caz. **Acste aparate sau terminale sunt dispozitive identificabile ca structură și program de aplicație, care includ o placă fiscală ce conține un modul fiscal, controlat de un**

program de control, înglobarea constructivă a dispozitivului de imprimare, afișajului client și, respectiv, operator nefiind obligatorie.

➤ *Ordonanța de urgență nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale*

Art. 3. (2) Aparate de marcat electronice fiscale sunt considerate și casele de marcat electronice fiscale și alte sisteme ce includ dispozitive cu funcții de case de marcat, echipate cu dispozitiv de memorare a jurnalului electronic, care înglobează constructiv un modul fiscal, prin intermediul căruia controlează memoria fiscală, dispozitivul de imprimare, dispozitivul de memorare, afișajul client, dispozitivul de salvare externă și dispozitivul de comunicație externă care permite integrarea într-un sistem informatic;

(2¹) **Prin excepție de la dispozițiile alin. (2), în cazul aparatelor de marcat electronice fiscale integrate în echipamente nesupravegheate** de tipul automatelor comerciale ce funcționează pe bază de plăți cu cardul, precum și de acceptatoare de bancnote sau monede, după caz, cu excepția celor care sunt integrate în automatele utilizate pentru livrarea de produse energetice, astfel cum acestea sunt definite în titlul VIII din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, **înglobarea constructivă a dispozitivului de imprimare și a afișajului client nu este obligatorie.**

În lumina dispozițiilor de mai sus, în cazul aparatelor de marcat electronice fiscale integrate în echipamente nesupravegheate (cazul în speță – autoritatea a optat pentru soluția de plată POS în stația de încărcare auto) înglobarea constructivă a dispozitivului de imprimare nu este obligatorie.

Față de aceste aspecte, criticile sunt neîntemeiate urmând a fi respinse, soluția propusă privind emiterea bonului fiscal electronic neconstituind o încălcare a dispozițiilor legale incidente și enumerate mai sus.

Următoarea critică (punctul 8 al contestației) vizează cerința fișei tehnice nr. 2 Stația va avea licența de exploatare inclusă pentru minim 3 ani pentru o aplicație software de exploatare, licența ce va acoperi minim 3 module: monetizare, configurare stații, aplicație mobil client, contestația solicitând eliminarea specificațiilor platformei de operare și eliminarea din fișa tehnică a obligativității includerii licenței de exploatare.

Observă Consiliul că, prin *răspunsul consolidat din 08.10.2024*, publicat ulterior depunerii contestației, autoritatea contractantă a răspuns susținerilor contestației (a se vedea răspuns solicitare nr. 8) astfel: ... cerințele menționate anterior sunt cerințele minimale ale echipamentului prevăzute prin studiul de fezabilitate care a stat la baza întocmirii proiectului tehnic.

În replică, contestația susține că autoritatea contractantă nu este obligată să le mențină, mai ales că aceste licențe de exploatare nu au fost bugetate, cheltuiala nefiind eligibilă prin programul de finanțare, aceasta fiind de părere, în continuare, că licența de exploatare maschează în denumirea ei serviciile de operare pe perioada garanției, servicii ce nu pot fi decontate pentru acest tip de proiect.

Înțelegerea este că aplicația software de exploatare este necesară pentru monitorizarea și administrarea stațiilor de încărcare în sistem centralizat de către autoritatea contractantă.

Consiliul stabilește că funcționalitățile sunt asigurate prin existența protocolului OCPP solicitat prin documentația de atribuire, însă, simpla înțelegere de către stația de reîncărcare a comenzilor și modalității de comunicare printr-un anumit protocol nu este suficientă pentru accesarea respectivelor informații în absența unei aplicații care să poată transmite comenzi către stațiile de reîncărcare și să preia informații pe care să le afișeze sau să le înregistreze, în vederea utilizării ulterioare.

Chestiunea caracterului eligibil sau neeligibil al aplicației este nerelevantă în determinarea legăturii cu necesitatea achiziției, întrucât obținerea ajutorului de stat potrivit Ordinului nr. 649/2022 pentru aprobarea Schemei de ajutor de stat "Sprijin acordat pentru implementarea Planului național de redresare și reziliență în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență - PNRR/2022/C10 - Fondul Local - promovarea infrastructurii de reîncărcare pentru vehicule electrice" nu este condiționat de caracterul eligibil al tuturor cheltuielilor incluse în proiect.

Mai mult, caracterul eligibil sau neeligibil al cheltuielii nu constituie un criteriu care ar afecta concurența sau obiectul contractului, ci ține de sursa de finanțare. Atâta vreme cât autoritatea contractantă a identificat sursa de plată a cheltuielilor din contract, operatorii economici nu se pot considera prejudiciați în vreun fel.

În al doilea rând, autoarea contestației nu a demonstrat caracterul restrictiv al cerinței în discuție, nici prin argumentarea probatorie din contestație și nici prin mijloacele de probă anexate ei, contrar art. 249 C. proc. civ., care impun părților să susțină cu mijloace de probă cele ce afirmă în fața Consiliului, ... SRL nu reușește să probeze că îi este afectat în vreun fel dreptul de a participa la licitație prin cerințele documentației, după cum nu este relevantă existența unei norme legale care să interzică autorității contractante să solicite licența de exploatare pentru o aplicație software de exploatare.

Constatând că nu există elemente care să conducă la formarea convingerii Consiliului în sensul că autoritatea contractantă a acționat cu încălcarea vreunei prevederi legale, și solicitarea de la acest punct al contestației se impune a fi respinsă.

Luând în considerare aspectele de fapt și de drept evocate, Consiliul urmează să respingă contestația depusă de SRL astfel:

- ca rămase fără obiect criticile de la punctele **1, 2, 3, 5, 6 și 7** ale contestației;
- ca nefondate criticile de la punctele **4 și 8** ale contestației.

Pe cale de consecință, respinge, ca nefondate, restul capetelor de cerere din petitul contestației.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,
CONSILIUL DECIDE:

În temeiul art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, respinge contestația formulată de SRL, în contradictoriu cu, în calitate de autoritate contractantă, după cum urmează:

- ca rămase fără obiect criticile de la punctele **1, 2, 3, 5, 6 și 7** ale contestației;

- ca nefondate criticile de la punctele **4 și 8** ale contestației.

Respinge, ca nefondate, restul capetelor de cerere din petitul contestației.

Prezenta decizie va fi obligatorie pentru părțile cauzei potrivit dispozițiilor art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate.